

عنوان مقاله:

ارزیابی جایگاه زنان در توسعه در کشورهای اسلامی

محل انتشار:

فصلنامه توسعه اجتماعی، دوره 17، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 36

نویسندگان:

عبدالمجید آهنگری - دانشیار گروه اقتصاد دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

سید عزیز آرمن - استاد گروه اقتصاد دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

احمد صلاح منش - استادیار گروه اقتصاد دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

معصومه رضاییان - کارشناس ارشد اقتصاد دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

با توجه به اهمیت مفهوم توسعه انسانی به عنوان هدف اساسی توسعه و به تبع آن رفع تبعیض جنسیتی و نیز نقش بالقوه زنان در روند رشد و توسعه، در چند دهه اخیر نهادهای بین المللی از جمله سازمان ملل، بر جایگاه و سهم زنان در توسعه کشورها به عنوان یکی از معیارهای توسعه تاکید بیشتری نموده اند. در این تحقیق، کشورهای اسلامی از نظر جایگاه زنان در روند توسعه در سال های ۲۰۰۵ و ۲۰۱۵ با تکیه بر ۲۶ شاخص و استفاده از روش تاکسونومی عددی مورد ارزیابی و مقایسه قرار گرفته اند. نتایج حاصل از پژوهش نشان می دهد در اکثر کشورهای اسلامی در فاصله زمانی مذکور موقعیت زنان نسبت به مردان در روند توسعه بهبود یافته است؛ اگر چه در این حوزه پراکندگی و نابرابری بین کشورها بیشتر شده است. بر اساس نتایج تحقیق، در سال ۲۰۰۵ کشورهای قطر و چاد با درجه توسعه ۶۸/۰ و ۹۹/۰ و در سال ۲۰۱۵ کشورهای قزاقستان و چاد با درجه ۶۴/۰ و ۰۰/۱ به ترتیب در بالاترین و پایین ترین سطح جایگاه زنان در توسعه قرار دارند. با مقایسه درجه توسعه کشور ایران از ۸۴/۰ به ۸۲/۰ از سال ۲۰۰۵ به سال ۲۰۱۵ می توان گفت که اگر چه نقش زنان در توسعه در ایران اندکی بهبود یافته اما رتبه آن در بین ۳۳ کشور اسلامی از ۱۵ به ۱۷ تنزل کرده است؛ همچنین، ضریب نابرابری بین کشورها در حوزه مذکور از مقدار ۰۸۸۲۳۵/۰ در سال ۲۰۰۵ به ۱۱۲۱۹/۰ در سال ۲۰۱۵ افزایش یافته است. به عبارت دیگر طی دوره زمانی مورد بررسی، پراکندگی در جایگاه زنان در فرآیند توسعه در کشورهای اسلامی بیشتر شده است.

کلمات کلیدی:

کشورهای اسلامی، زنان، توسعه، تاکسونومی عددی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1676468>

